Udover at være medlem af socialdemokratiet er jeg også medlem af en forening for tidligere aktive i HK-ungdom, der kalder sig fossilerne. Og med vanlig sans for at forsøge at virke ungdommelig og provokerende valgte jeg allerede for lang tid siden, at jeg i dag til kongressen ville bære min fossilskjorte. Det gjorde jeg, fordi det i en lang periode efter den 20. november virkede som om, at det ikke rigtigt var gået op for nogen, at der skulle ske noget drastisk med vores parti - organisatorisk og politisk. Partiet var gået i chok - vi var som forstenet.

Jeg må nok erkende, at denne fornemmelse er blevet gjort til skamme efter sommerferien, og der er sandelig blevet smidt nogle bomber - som vi knap nok kan matche i Esbjerg - efter at der blev lukket op for formandens lille røde - og tak for det, Poul.

Samtidig har vi set nogle politiske oplæg omkring naturreform, by- og boligpolitik, uddannelsesoplæg og senest et skatteoplæg. Det viser, at vi er parate til at sætte en dagsorden igen og være offensive. Tak for indsparkene - jeg glæder mig til at studere dem nærmere. Hvis det fortsætter på den måde, kan jeg vist godt gå i gang med at finde en mere festlig skjorte til næste års kongres.

På trods af de mange tiltag, må jeg alligevel konstatere, at det ikke har været lige sjovt at være socialdemokrat de sidste par måneder - men det har været interessant. Jeg tilhører jo den her generation, der er vokset op som borger og bruger i velfærdssamfundet, og har derfor nok ikke de samme kvaler ved at stille spørgsmål ved det eksisterende, som de der har været med til at skabe velfærdssamfundet.

Det er dog en kendsgerning at vi i nærmeste fremtid bliver færre og færre på arbejdsmarkedet til at betale for flere og flere udenfor arbejdsmarkedet. Det er selvsagt en uholdbar situation, der betyder, at vi er nødt til at have en prioriteringsdebat.

Det kræver, at vi tør tage en åben debat om fremtidens samfund, uden at skyde hinanden forskellige motiver i skoene. At vi, med Jens Christiansens ord, får skabt en uenighedskultur.

En uenighedskultur, der fokuserer på værdier fremfor intriger - og på den måde tror jeg det både bliver sjovt og interessant at være socialdemokrat igen.

Jeg faldt over en passage i det nye uddannelsespolitiske oplæg på side 16. Her står: "Men skolen vil altid være til debat fordi samfundet forandrer sig, og dermed skal skolen indfri nye udfordringer".

Vi kunne med fordel ændre lidt på denne tekst, så den kom til at lyde:
"Men socialdemokratiets politik vil altid være til debat fordi samfundet forandrer sig, og dermed skal socialdemokraterne indfri nye udfordringer.
Der skal være plads til debat - men der må aldrig være tvivl om linien i vores officielle politik - og her har du, Poul, en meget vigtig rolle. Det er dig, der skal holde sammen på partiet - hver gang.